

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชูเกียรติ จันทราณี. "ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับวีดิโอเทป." นิตยสารโลกวีดิโอ ปีที่ 2 ฉบับที่ 14, 2526, 18-19.

ถวิล วิสูตรจินดา. พิกัดอัตราค่าและอัตราภาษีการค้าและประกาศที่เกี่ยวข้อง.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยมิตรการพิมพ์, 2528.

มนัส นิวกาศบุตร. "กฎหมายลิขสิทธิ์และที่มาของลิขสิทธิ์ไทย." นิตยสารโลกวีดิโอ ปีที่ 4 ฉบับที่ 24, 2528, 39-58.

วีดิโอมือเดียวใหม่ถมจุดบอด. นิตยสารคนโฆษณา ปีที่ 1 ฉบับที่ 11, กรกฎาคม 2527, 13-27.

สุภราช "วีดิโอเคเบิลแบบไทยไทย." นิตยสารโลกวีดิโอ ปีที่ 2 ฉบับที่ 9, 2526, 25-29.

สุจินต์ ชัยมงคลานนท์. "วีดิโอ ใครได้ใครเสีย." นิตยสารนายประจักษ์บ้าน ปีที่ 2 ฉบับที่ 4, พฤษภาคม 2527, 36-41.

เอกสารเกี่ยวกับกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมพุทธศักราช 2474. ราชกิจจานุเบกษา ไม่ระบุ, (21 มิถุนายน 2474): ไม่ระบุ.

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พุทธศักราช 2521. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 22 ตอนที่ 143. (18 ธันวาคม 2521): ไม่ระบุ.

พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศพุทธศักราช 2526. ราชกิจจานุเบกษา 10 ตอนที่ 15 (9 กุมภาพันธ์ 2526): ไม่ระบุ.

ประกาศกระทรวงต่างประเทศ. "เรื่องกรุงสยามเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม" (31 กรกฎาคม 2474): ไม่ระบุ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์
พุทธศักราช....., กรุงเทพฯ, 2528.

ภาษาอังกฤษ

Foreign Trade Statistics of Thailand, Department of Customs (Bangkok: Intertrade Co., Ltd. 1979-1984).

Imports Classified by Commodity (Bangkok: Department of Business Economics, Jan-Sept 1985).

Robert N. Herman, Mag A/V Pacific Newsletter (Minnesota: Magnetic AUDIO/VIDEO Products Division, 3M Center Bldg, ST. Paul 1984-1985).

สัมภาษณ์

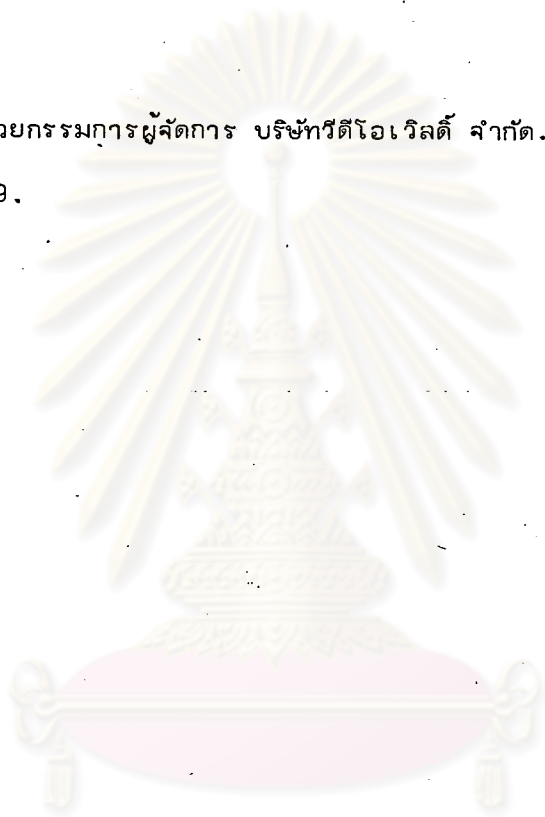
- ดารณี ณ วังอินทร์. ประธานกรรมการ บริษัทวีดีโอพ็อกซ์ จำกัด. สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2529.
- ประพนธ์ สุระรชยง. เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาย บริษัท 3 เอ็ม ประเทศไทย จำกัด. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2529.
- พิริยะ พิทเคนทร์. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัทวีดีโอเวิลด์ จำกัด. สัมภาษณ์, 7, 12 กุมภาพันธ์ 2529.
- พิรพล สุโรจนกุล. หัวหน้าแผนกส่งเสริมการขาย บริษัท ซีว-เนชั่นแนล เซลล์ แอนด์เซอร์วิส จำกัด 8 กุมภาพันธ์ 2529.
- เลอศักดิ์ อัครถาวรวาณิช. กรรมการผู้จัดการ บริษัทซีเนแอตโปรดักชั่น จำกัด. สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2529.
- วิชัย เลิศเลาะห์กุล. กรรมการผู้จัดการ บริษัทวีดีโอกรุ๊ป จำกัด. สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2529.
- ศราวุฒิ มอบนรินทร์. หัวหน้าแผนกกฎหมาย บริษัทวีดีโอเวิลด์ จำกัด. สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2529.
- สิทธิชัย อินททิพวรรณ. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท วี.อาร์.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด. สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2529.

สุจริต ถนอมสิงห์. หัวหน้าแผนกกฎหมาย บริษัทวีดีโอเวิลด์ จำกัด. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2529.

สุรารักษ์ สุนทรภูษิต. ผู้จัดการฝ่ายขาย แผนกแมกเนติกเทป บริษัท 3 เอ็ม ประเทศไทย จำกัด. สัมภาษณ์, 6 กุมภาพันธ์ 2529.

สุวัฒน์ อินทนนท์ศักดิ์. กรรมการผู้จัดการ บริษัท อาร์.ซี.เอ็น. จำกัด. สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2529.

สุวิทย์ อินทนนท์ศักดิ์. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัทวีดีโอเวิลด์ จำกัด. สัมภาษณ์, 7, 12 กุมภาพันธ์ 2529.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความร่วมมือเพื่อการทำวิจัย
เรียน ท่านเจ้าของศูนย์วีดีโอที่เคราฟ

กระผม นายวิททอง ตัณฑกุลนินาท นิสิตปริญญาโท คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาการตลาด สาขาวิชาการตลาด กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวโน้มทางการตลาดของเพปบันที่ภาพขนาดครึ่งนิ้วในเขตกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี จำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบ "แบบสอบถาม" ตามความคิดเห็นของท่าน โดยข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ จะเก็บรวบรวมเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ด้วย และขอกราบ
ขอบพระคุณท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิททอง ตัณฑกุลนินาท)
นิสิตปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เลขประจำตัว B ๔๒๒๓๒๔

ศูนย์วิทยท
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บททั่วไป

๑. เพศ - ชาย
 หญิง
๒. อายุ ..... ปี (นับอายุเต็มปี)
๓. ชื่อศูนย์ .....
 ที่อยู่เลขที่ ..... ถนน ..... แขวง .....
 เขต ..... โทรศัพท์ .....
๔. สถานภาพสมรส โสด สมรส หม้าย
 หย่า อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
๕. ลักษณะกิจการของท่าน
 บริษัทจำกัด
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
 ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่ได้จดทะเบียน
 เจ้าของกิจการคนเดียว
 อื่น ๆ .....
๖. จำนวนวีดีโอเทปที่มีอยู่ในศูนย์ของท่านปัจจุบันนี้มี ..... ม้วน
๗. รายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ ..... บาท

แบบสอบถามชุด (ก)
(สำหรับศูนย์ผลิตวีดีโอเทป)

๑) ในปัจจุบันศูนย์ผลิตของท่านซื้อเทปเปล่าจากที่ใดมากที่สุด?

- ก. บริษัทผู้ส่งเข้าเทปเปล่า (IMPORTER)
ข. ตัวแทนจำหน่ายเทปเปล่า (DEALER)
ค. สั่งเข้ามาเองจากต่างประเทศ (DIRECT IMPORT)
ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๒) ในศูนย์ผลิตเทปของท่าน ท่านซื้อเทปเปล่าโดยใช้หลักเกณฑ์การซื้ออย่างไร?

_____

_____

_____

๓) ในปัจจุบันนี้ การตัดสินใจเลือกซื้อเทปเปล่า ระหว่างการซื้อในราคา "เงินสด" และราคา "เครดิต" ท่านพิจารณาให้ความสำคัญด้านใด?

- ก. พิจารณาเงินสด เพราะ _____
- ข. พิจารณาเครดิต เพราะ _____
- ค. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๔) ปัจจุบันในศูนย์ของท่านซื้อเทปเปล่าขนาดความยาว ๒ ชั่วโมง ในราชม้วนละเท่าไร?

VHS (E-120)

BETA MAX (L-500)

ราคาต่ำกว่า ๑๐๕.- บาท

ราคา ๑๐๖.- ถึง ๑๑๐.- บาท

ราคา ๑๑๑.- ถึง ๑๒๕.- บาท

ราคา ๑๒๖.- ถึง ๑๓๐.- บาท

ราคา ๑๓๑.- ถึง ๑๓๕.- บาท

ราคา ๑๓๖.- ถึง ๑๔๐.- บาท

อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

- (๕) คุณภาพของเทปเปล่าข้อใดที่ท่านคิดว่าสำคัญต่อท่านมากที่สุด?
- ก. อายุการใช้งานทนทาน
 ข. ภาพคมชัด สีสดใส เสียงชัดเจน
 ค. กล้องใส่เทปและตลับเทปคุณภาพดี
 ง. ครอบเข้าที่ต่ำ (LOW-DROP OUT)
 จ. เนื้อเทปไม่บางเกินไป
 ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๖) ท่านคิดว่าเทปเปล่ายี่ห้อใดมีคุณภาพดีที่สุด?
- ก. เนชั่นแนล
 ข. โคนิก้า
 ค. ฟุจิ
 ง. สก็อตซ์
 จ. อีคัพ่า
 ฉ. นากาโอก้า
 ช. เฮส.เค.ซี.
 ซ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- เหตุผลเพราะ _____
- ๗) โดยปรกติในศูนย์วิดีโอเทปของท่านใช้เทปเปล่ายี่ห้อใดมากที่สุด?
- ก. เนชั่นแนล
 ข. โคนิก้า
 ค. ฟุจิ
 ง. สก็อตซ์
 จ. อีคัพ่า
 ฉ. นากาโอก้า
 ช. เฮส.เค.ซี.
 ซ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๘) ท่านมีเหตุผลใดที่ตัดสินใจเลือกใช้เทปเปล่ายี่ห้อนี้ (จากข้อ ๗)
- ก. ราคาถูก
 ข. คุณภาพดี
 ค. ช่วงระยะเวลาการให้เครดิตนาน _____ วัน
 ง. เชื่อกฎในตราயี่ห้อนั้น (BRAND ROYALTY)
 จ. เชื่อกฎในบริษัทผู้ส่งเข้าเทปเปล่า (COMPANY ROYALTY)
 ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๙) ในการตัดสินใจเลือกซื้อเทปเปล่าระหว่าง "ราคา" กับ "คุณภาพ" ท่านพิจารณาให้ความสำคัญในด้านใด?
- ก. ด้านราคา เพราะ _____
 ข. ด้านคุณภาพ เพราะ _____
 ค. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๑๐) ท่านคิดว่า เทปเปล่าที่ท่านใช้ในปัจจุบัน มีปัญหาอะไรมากที่สุด?
- ก. คุณภาพสีเสียงไม่ดีพอ
 ข. มีปัญหาเกี่ยวกับตลับเทป
 ค. อายุการใช้งานไม่ทนทาน
 ง. ทำให้หัวเทปสกปรก เนื่องจากออกไซด์ที่เคลือบเทปไม่ดีพอ
 จ. ครอบเข้าที่สูง (HIGH-DROP OUT)
 ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๑) ท่านมีปัญหาอะไรมากที่สุดในการสั่งซื้อเทปเปล่า?

- ก. ช่วงระยะเวลาการให้เครดิตน้อยไป
 ข. ราคาเทปเปล่าไม่แน่นอน
 ค. เทปขาดตลาด
 ง. เทปปลอม
 จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๒) ท่านเคยทราบเรื่องเกี่ยวกับวีดีโอเทป ระบบ ๘ มิลหรือไม่?

- ก. เคย จากที่ไหน? _____
 ข. ไม่เคย

๑๓) ท่านเคยมีลูกค้ามาสอบถามเกี่ยวกับวีดีโอเทป ระบบ ๘ มิล หรือไม่?

- ก. เคยมีลูกค้ามาสอบถาม _____ ราย
 ข. ไม่เคย

๑๔) ท่านมีโครงการขยายธุรกิจวีดีโอของท่านเป็นแบบ ๘ มิล หรือไม่?

- ก. ไม่มีโครงการ
 ข. มีโครงการ ---ท่านจะเริ่มโครงการนี้เมื่อไร?

- ภายใน ๖ เดือน
 ภายใน ๑ ปี
 ภายใน ๓ ปี
 ภายใน ๕ ปี
 อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ถ้าท่านขยายธุรกิจด้านนี้ ท่านคิดว่าจะทำศูนย์เทปแบบ VHS หรือไม่?

- ก. เลิกทำศูนย์เทปแบบ VHS เพราะ _____
 ข. ยังคงทำศูนย์เทปแบบ VHS อยู่ และคิดว่าปริมาณการใช้เทปแบบ VHS จะเป็นอย่างไร?

- เพิ่มขึ้น ลดลง
 คงเดิม อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๕) ในอนาคตท่านคิดว่า ท่านมีความต้องการอะไรบ้างดังต่อไปนี้? (ให้เลือกเรียงลำดับมากที่สุด ๓ ข้อ)

๑ --- ๒ --- ๓

- ราคาเทปเป็นราคามาตรฐาน
 เทปมีคุณภาพสูง (HIGH GRADE)
 รัฐบาลลดภาษีนำเข้าของเทปเปล่า (IMPORT DUTY)
 เทปวีดีโอแบบ ๘ ม.ม. เป็นที่นิยมแพร่หลาย
 เทปวีดีโอแบบสเตอริโอเป็นที่แพร่หลาย
 อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๖) ท่านคิดว่าแนวโน้มในอนาคต ปริมาณการใช้เทปเปล่าในศูนย์ผลิตของท่านจะเป็นอย่างไร?

- ก. เพิ่มขึ้น เพราะ _____
- ข. ลดน้อยลง เพราะ _____
- ค. คงเดิม เพราะ _____
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๗) ในปี ๒๕๒๘ ปริมาณการใช้เทปเปล่าในศูนย์ผลิตของท่านเฉลี่ยเดือนละเท่าไร?

	<u>VHS</u>	<u>BETA MAX</u>	
จำนวนเทปใหม่	_____	_____	ม้วน
จำนวนเทปเปล่าที่ขายไป	_____	_____	ม้วน

๑๘) ในปี ๒๕๒๙ ท่านคิดว่าปริมาณการใช้เทปเปล่าในศูนย์ผลิตของท่านเฉลี่ยเดือนละเท่าไร?

	<u>VHS</u>	<u>BETA MAX</u>	
จำนวนเทปใหม่	_____	_____	ม้วน
จำนวนเทปเปล่าที่ขาย	_____	_____	ม้วน

๑๙) ท่านมีทัศนคติความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเทปเปล่าอย่างไรบ้าง?

---

๒๐) ท่านคิดว่า "ร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์จะมีผลกระทบต่อธุรกิจท่านอย่างไรบ้าง?"

---

๒๑) ท่านคิดว่าจะดำเนินธุรกิจวีดีโอด้านนี้ต่อไปนานเท่าไร? เพราะเหตุใด?

ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

คณะผู้จัดทำวิจัย

แบบสอบถามชุด (ข)
(สำหรับศูนย์วีดีโอเทป)

- ๑) ในปัจจุบันศูนย์วีดีโอของท่านซื้อเทปเปล่าจากที่ใดมากที่สุด?
- ก. บริษัทผู้ส่งเข้าเทปเปล่า (IMPORTER)
- ข. ตัวแทนจำหน่ายเทปเปล่า (DEALER)
- ค. ศูนย์ผลิตวีดีโอที่มีเทปเปล่าจำหน่าย (DUPLICATOR)
- ง. ศูนย์วีดีโอที่มีเทปเปล่าจำหน่าย (VIDEO RENTAL)
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๒) ในศูนย์วีดีโอเทปของท่าน ท่านซื้อเทปเปล่าโดยวิธีใดมากที่สุด?
- ก. ซื้อเป็นเงินสด
- ข. ซื้อเป็นเครดิต
- ค. ซื้อทั้งเงินสดและเครดิต แต่ซื้อเงินสดมากกว่า
- ง. ซื้อทั้งเงินสดและเครดิต แต่เครดิตมากกว่า
- ๓) ในกรณีที่ท่านซื้อเทปเปล่าโดยซื้อเป็นเครดิต ท่านได้เครดิตนานเท่าไร?
- ก. เครดิตน้อยกว่า ๓๐ วัน
- ข. เครดิต ๓๐ วัน
- ค. เครดิต ๖๐ วัน
- ง. เครดิต ๙๐ วัน
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๔) ในปัจจุบันนี้ การตัดสินใจเลือกซื้อเทปเปล่าระหว่างการซื้อในราคา "เงินสด" และราคา "เครดิต" ท่านพิจารณาให้มีความสำคัญด้านใด?
- ก. พิจารณาเงินสดเพราะ _____
- ข. พิจารณาเครดิตเพราะ _____
- ค. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๕) ปัจจุบันในศูนย์ของท่านซื้อเทปเปล่าขนาดความยาว ๒ ชั่วโมง ในราคามั่วนะเท่าไร?
<u>VHS (E-120)</u>	<u>BETA MAX (L-500)</u>	
☐	☐	ราคาต่ำกว่า ๑๑๐.- บาท
☐	☐	ราคา ๑๑๑.- ถึง ๑๒๐.- บาท
☐	☐	ราคา ๑๒๑.- ถึง ๑๓๐.- บาท
☐	☐	ราคา ๑๓๑.- ถึง ๑๔๐.- บาท
☐	☐	ราคา ๑๔๑.- ถึง ๑๕๐.- บาท
☐	☐	ราคา ๑๕๑.- บาท ขึ้นไป
☐	☐	อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

- ๖) คุณภาพของเทปเปล่าข้อใดที่ท่านคิดว่าสำคัญต่อท่านมากที่สุด?
- ก. อายุการใช้งานทนทาน
ข. ภาพคมชัด สีสดใส เสียงชัดเจน
ค. กล้องใส่เทปและดรัมเทปคุณภาพดี
ง. ครอบเข้าที่ต่ำ (LOW-DROP OUT)
จ. เนื้อเทปไม่บางเกินไป
ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๗) ท่านคิดว่าเทปเปล่ายี่ห้อใดมีคุณภาพดีที่สุด?
- ก. เนชั่นแนล
ข. โคนิก้า
ค. ฟุจิ
ง. สก็อตซ์
จ. อี๊กฟ้า
ฉ. นากาโอก้า
ช. เฮส.เค.ซี.
ซ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- เหตุผลเพราะ _____
- ๘) โดยปรกติในศูนย์วิดีโอเทปของท่านใช้เทปเปล่ายี่ห้อใดมากที่สุด?
- ก. เนชั่นแนล
ข. โคนิก้า
ค. ฟุจิ
ง. สก็อตซ์
จ. อี๊กฟ้า
ฉ. นากาโอก้า
ช. เฮส.เค.ซี.
ซ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๙) ท่านมีเหตุผลใดที่ตัดสินใจเลือกใช้เทปเปล่ายี่ห้อนี้ (จากข้อ ๘)
- ก. ราคาถูก
ข. คุณภาพดี
ค. ช่วงระยะเวลาการให้เครดิตนาน _____ วัน
ง. เชื่อกฎในตรายี่ห้อนั้น (BRAND ROYALTY)
จ. เชื่อกฎในบริษัทผู้ส่งเข้าเทปเปล่า (COMPANY ROYALTY)
ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๑๐) ในการตัดสินใจเลือกซื้อเทปเปล่าระหว่าง "ราคา" กับ "คุณภาพ" ท่านพิจารณาให้ความสำคัญในด้านใด?
- ก. ด้านราคา เพราะ _____
ข. ด้านคุณภาพ เพราะ _____
ค. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
- ๑๑) ท่านคิดว่า เทปเปล่าที่ท่านใช้ในปัจจุบัน มีปัญหาอะไรมากที่สุด?
- ก. คุณภาพสีเสียงไม่ดีพอ
ข. มีปัญหาเกี่ยวกับดรัมเทป
ค. อายุการใช้งานไม่ทนทาน
ง. ทำให้หัวเทปสกปรก เนื่องจากออกไซด์ที่เคลือบเทปไม่ดีพอ
จ. ครอบเข้าที่สูง (HIGH-DROP OUT)
ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๒) ท่านมีปัญหาอะไรมากที่สุดในการสั่งซื้อเทปเปล่า?

- ก. ช่วงระยะเวลาการให้เครดิตน้อยไป
 ข. ราคาเทปเปล่าไม่แน่นอน
 ค. เทปขาดตลาด
 ง. เทปปลอม
 จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๓) ท่านเคยทราบเรื่องเกี่ยวกับวีดีโอเทป ระบบ ๘ มิลหรือไม่?

- ก. เคย จากที่ไหน? _____
 ข. ไม่เคย

๑๔) ท่านเคยมีลูกค้ามาสอบถามเกี่ยวกับวีดีโอเทป ระบบ ๘ มิล หรือไม่?

- ก. เคยมีลูกค้ามาสอบถาม _____ ราย
 ข. ไม่เคย

๑๕) ท่านมีโครงการขยายธุรกิจวีดีโอของท่านเป็นแบบ ๘ มิล หรือไม่?

- ก. ไม่มีโครงการ
 ข. มีโครงการ ---ท่านจะเริ่มโครงการนี้เมื่อไร?

- ภายใน ๖ เดือน
 ภายใน ๑ ปี
 ภายใน ๓ ปี
 ภายใน ๕ ปี
 อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ถ้าท่านขยายธุรกิจด้านนี้ ท่านคิดว่าจะทำศูนย์เทปแบบ VHS หรือไม่?

ก. เลิกทำศูนย์เทปแบบ VHS เพราะ _____

ข. ยังคงทำศูนย์เทปแบบ VHS อยู่ และคิดว่าปริมาณการใช้เทปแบบ VHS จะเป็นอย่างไร?

- เพิ่มขึ้น ลดลง
 คงเดิม อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๖) ในอนาคตท่านคิดว่า ท่านมีความต้องการอะไรบ้างดังต่อไปนี้? (ให้เลือกเรียงลำดับมากที่สุด ๓ ข้อ)

๑ --- ๒ --- ๓

- ราคาเทปเป็นราคามาตรฐาน
 เทปมีคุณภาพสูง (HIGH GRADE)
 รัฐบาลลดภาษีนำเข้าของเทปเปล่า (IMPORT DUTY)
 เทปวีดีโอแบบ ๘ ม.ม. เป็นที่นิยมแพร่หลาย
 เทปวีดีโอแบบสเตอริโอเป็นที่แพร่หลาย
 อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๗) ท่านคิดว่าแนวโน้มในอนาคต ปริมาณการใช้เทปเปล่าในศูนย์ของท่านจะเป็นอย่างไร?

- ก. เพิ่มขึ้น เพราะ _____
- ข. ลดน้อยลง เพราะ _____
- ค. คงเดิม เพราะ _____
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

๑๘) ในปี ๒๕๒๘ ปริมาณการใช้เทปเปล่าในศูนย์ของท่านตลอดปีที่ผ่านมา มีจำนวนเท่าไร?

	VHS	BETA MAX	ม้วน
จำนวนเทปใหม่	_____	_____	_____
จำนวนเทปเก่าที่นำมาอัดใหม่	_____	_____	_____
จำนวนเทปสูญหายและเสียหาย	_____	_____	_____
จำนวนเทปเปล่าที่ขายไป	_____	_____	_____

๑๙) ในปี ๒๕๒๙ ท่านคิดว่า ปริมาณการใช้เทปเปล่าในศูนย์ของท่านตลอดปีนี้จะเป็นอย่างไ?

	VHS	BETA MAX	ม้วน
จำนวนเทปใหม่	_____	_____	_____
จำนวนเทปเก่าที่นำมาอัดใหม่	_____	_____	_____
จำนวนเทปที่สูญหายและเสียหาย	_____	_____	_____
จำนวนเทปเปล่าที่ขาย	_____	_____	_____

๒๐) ท่านมีทัศนคติความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเทปเปล่าอย่างไรบ้าง?

_____

_____

_____

_____

๒๑) ท่านคิดว่า "ร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์จะมีผลกระทบต่อธุรกิจท่านอย่างไรบ้าง?

_____

_____

_____

_____

๒๒) ท่านคิดว่าจะดำเนินธุรกิจวีดีโอด้านนี้ต่อไปนานเท่าไร? เพราะเหตุใด?

_____

_____

_____

_____

ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

คณะผู้จัดทำวิจัย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและ
วัสดุโทรทัศน์

พ.ศ.....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

เหตุผล

โดยที่ปรากฏว่าปัจจุบันนี้ ได้มีบริการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทป และวัสดุโทรทัศน์ที่มีการ
จัดฉายหรือให้บริการเกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์แพร่หลายทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด
ซึ่งเทปและวัสดุโทรทัศน์เหล่านั้น ไม่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจาก เจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากไม่ใช่ภาพยนตร์
ตามความหมายของพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พุทธศักราช 2473 การที่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมาย
ควบคุมกิจการดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายแก่เยาวชนและศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งยังอาจกระ
ทบกระเทือนถึงความมั่นคงของรัฐอีกด้วย ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมการดำเนินกิจการเกี่ยว
กับเทปและวัสดุโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ
ควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

พ.ศ.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ....”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่มาตรา 10 ให้มีผลใช้บังคับในวันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ต้องไม่เกินกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เทปหรือวัสดุโทรทัศน์” หมายความว่า

(1) วัสดุที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กหรือสารอื่นใดซึ่งได้บันทึกภาพหรือถ่ายทอดภาพโดยการเปลี่ยนสัญญาณเป็นกระแสไฟฟ้า หรือ

(2) วัสดุอย่างอื่นใดซึ่งได้ถูกถ่ายอัด หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้เป็นเรื่อง เหตุการณ์ รูป ข้อความ หรือเกมการเล่น

โดยวัสดุดังกล่าวสามารถจัดถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียง หรือทั้งภาพและเสียงได้ในลักษณะต่อเนื่องกันไปด้วยเครื่องเทปโทรทัศน์หรือเครื่องถ่ายทอดวัสดุโทรทัศน์เครื่องฉายภาพหรือเครื่องกลไกอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

“สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์” หมายความว่า

(1) สถานที่ใด ๆ ซึ่งจัดฉายหรือให้บริการโดยแสดงภาพและหรือเสียงด้วยเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยการเก็บค่าดู หรือโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการในธุรกิจปกติของเจ้าของสถานที่ดังกล่าว หรือโดยการได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น เช่น การคิดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิก หรือค่าบำรุง หรือ

(2) สถานที่ใด ๆ ซึ่งให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์โดยการจัดส่งไปทางสายหรือทางวิธีอื่นใดที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน ไปยังผู้รับบริการหลายรายที่อยู่ภายในอาคารเดียวกันหรือบริเวณเดียวกัน เช่น อาคารชุด โรงแรม โรงพยาบาล ทั้งนี้ตามลักษณะและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“เจ้าพนักงานผู้ตรวจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจพิจารณาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

มาตรา 6 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในรูปของค่าธรรมเนียมสมาชิกหรือด้วยวิธีการอื่นใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา 8 ทั้งนี้ นอกจากกรณีที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 7 ผู้ที่จะขออนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา 6 จะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
- (3) เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นที่เชื่อถือ โดยแสดงหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาของนาย

ทะเบียนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 8 วรรคสอง

- (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา 8 การขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา 6 สำหรับในกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนกลาง สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนประจำจังหวัด

การขออนุญาต การอนุญาต และแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุญาตกฎกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดให้ ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือรับรองจากบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่เชื่อถือได้ตามที่ระบุไว้ในกระทรวง และหรือจะกำหนดให้แสดงหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อประกอบการพิจารณาของนายทะเบียนก็ได้

ในการอนุญาตนายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้อง ปฏิบัติก็ได้

เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่านายทะเบียนกลางเป็นนายทะเบียน ประจำจังหวัดสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

มาตรา 9 ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ให้ใช้ได้สองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่านายทะเบียนจะไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 10 เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 8 จะมีไว้ในสถานที่ประกอบ กิจการของตนได้ จะต้องเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ภาพและเสียงของเรื่องได้ผ่านการตรวจพิจารณาและ ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา 11 หรือต้องเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีผู้รับรอง สำนักตามมาตรา 16 แล้วเท่านั้น และเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะต้องมีการแสดงตรา เครื่องหมาย รหัสและรายละเอียดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 8 มีสาขาประกอบกิจการในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากจังหวัด ที่ตนได้รับใบอนุญาต เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ของผู้รับใบอนุญาตที่มีอยู่ในสถานที่ประกอบกิจการใน ท้องที่จังหวัดนั้น จะต้องแสดงหมายเลขรหัสของท้องที่จังหวัดนั้นด้วย โดยดำเนินการขอหมายเลขรหัส ของท้องที่จังหวัดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 12

มาตรา 11 การตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม มาตรา 6 หรือบุคคลอื่นใดซึ่งประสงค์จะให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจทำการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบใน เทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ของตน ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง พร้อมทั้งมอบสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ซึ่งมีภาพและเสียงอย่างเดียวกันกับเทปหรือ วัสดุโทรทัศนีย์ที่ตนขอความเห็นชอบต่อเจ้าพนักงานผู้ตรวจอย่างน้อยหนึ่งสำเนาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ตรวจสอบ

เทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์แต่ละเรื่องที่ผ่านมาการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจให้หมายเลขรหัสประจำเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์และประทับหมายเลขรหัสบนเทป หรือวัสดุโทรทัศนีย์ลงไว้ทั้งสองสำเนาและส่งคืนให้ผู้ขออนุญาตหนึ่งสำเนาและเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการ ตรวจสอบหนึ่งสำเนาและในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นเป็นการสมควร อาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตอัด หรือบันทึกคำบอกแจ้งว่าเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ ไว้บนเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ให้นายทะเบียนกลางมีอำนาจกำหนดให้เทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ประเภทหนึ่งประเภทใดที่ ผู้ขออนุญาต ไม่ต้องมอบสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ไว้ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจตามวรรคสอง หรือในกรณี ที่ปรากฏว่า เทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบมาแล้วให้เจ้าพนักงาน ผู้ตรวจคืนสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ให้แก่ผู้ขออนุญาต

ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจดำเนินการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบในเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ตามที่ มี ผู้ขอให้ตรวจพิจารณาโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 12 ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 อยู่ในท้องที่จังหวัด อื่นซึ่งมิใช่ท้องที่ของเจ้าพนักงานผู้ตรวจ และเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ของผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นยังมีได้มีหมาย เลขรหัสของท้องที่จังหวัดนั้น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนประจำจังหวัดเพื่อให้หมายเลข รหัสดังกล่าวประจำเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์พร้อมทั้งมอบสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ให้นายทะเบียนประจำ จังหวัดเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานตรวจสอบ

เมื่อนายทะเบียนประจำจังหวัดได้รับคำขอแล้ว ให้นายทะเบียนประจำจังหวัดออกหมายเลขรหัสที่ ท้องที่พร้อมทั้งประทับหมายเลขรหัสประจำท้องที่ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ทั้งสองสำเนา และส่งคืนให้ผู้ได้ รับใบอนุญาตหนึ่งสำเนาและให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งสำเนา และให้นำความ ในมาตรา 11 วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 13 เทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ที่นำมาขอให้ตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามมาตรา 10 นั้น ถ้าเจ้าพนักงานผู้ตรวจเห็นว่ากรณีไว้ในครอบครองซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ดังกล่าวทั้งหมดหรือ บางส่วนเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจมีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตลบหรือตัดทอนเทปหรือ วัสดุโทรทัศนีย์ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือยึดไว้หรือทำลายเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ดังกล่าว ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 ทำการบันทึกบทพากย์ลงบนเทปหรือวัสดุโทร ทัศนีย์ เว้นแต่จะเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน ผู้ตรวจแล้ว และบทพากย์ดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจก่อน

เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 ได้บันทึกบทพากย์ลงบนเทปหรือวัสดุโทรทัศนีย์แล้ว ให้ส่งมอบสำ เนาทะปหรือวัสดุโทรทัศนีย์ดังกล่าวให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจหนึ่งสำเนาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานตรวจ สอบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 15 การตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบของเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา 11 และมาตรา 14 ย่อมไม่คุ้มครองผู้ที่ได้ยื่นคำขอตรวจพิจารณาให้ต้องพ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่งหรือทางอาญา หรือจากการกระทำอันต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่น

มาตรา 16 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 อาจอัดสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา 11 และมาตรา 14 ไว้เพื่อการประกอบกิจการของตนได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ต้องจัดหรือบันทึกสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ให้ตรงตามต้นฉบับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ทั้งภาพและเสียง และกำบังแจ้งว่าเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว ถ้ามี
- (2) ต้องรับรองสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ด้วยการลงลายมือชื่อของผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 17 ลงไว้บนเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ตนเองได้อัดสำเนา พร้อมทั้งแสดงหมายเลขรหัสและรายละเอียดประจำเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวตามวิธีการที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนด

มาตรา 17 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 อาจมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของการอัดหรือการบันทึกสำเนาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์แทนตนได้โดยขออนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณีการขออนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ลงลายมือชื่อตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตตามมาตรา 7 และในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบร่วมกันกับผู้ได้รับมอบหมาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา 18 เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนจัดให้มีทะเบียนเกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้มีการตรวจพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถูกต้องอยู่เสมอ โดยให้มีหมายเลขรหัสตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ ตามความจำเป็น

มาตรา 19 เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่จะนำมาฉายหรือให้บริการในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ จะต้องเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานผู้ตรวจตามมาตรา 11 หรือเป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีผู้รับรองสำเนาตามมาตรา 16 แล้วเท่านั้น ทั้งนี้ เว้นแต่สถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวจะได้รับยกเว้นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

การฉายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ จะต้องกระทำในวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาต การขออนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด โดยจะขออนุญาตไว้โดยมีกำหนดเป็นประจำก็ได้ แต่ห้ามมิให้อนุญาตเกินครั้งละเดือน

มาตรา 20 การประกาศหรือโฆษณาฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ จะต้องประกาศหรือโฆษณาโดยมีหมายเลขรหัสของเทปหรือวัสดุโทรทัศน์กำกับไว้ด้วยทุกครั้ง

มาตรา 21 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ในสถานที่ประกอบกิจการของผู้ได้รับใบอนุญาต

มาตรา 22 ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอรับใบแทน ใบอนุญาตจากนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี

การขอรับแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 23 นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ของผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบเทปหรือวัสดุ โทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์หรือตรวจสอบการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้
- (2) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีกระทำความฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทำการตรวจ ค้น บัด आयัดเทปหรือวัสดุโทรทัศน์หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ตลอดจนทำลายเทป หรือวัสดุโทรทัศน์ที่มีการมีไว้ในครอบครองเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้
- (3) สั่งให้หยุดฉายหรือให้บริการ และหรือสั่งให้หยุดหรือระงับการประกาศหรือโฆษณาซึ่งเทปหรือ วัสดุโทรทัศน์ได้ทันที เมื่อปรากฏว่า
  - (ก) การฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ได้กระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมาย
  - (ข) เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่กำลังฉายหรือให้บริการหรือกำลังจะฉายหรือจะให้บริการไม่ได้ผ่าน การตรวจพิจารณา หรือเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ดังกล่าวไม่มีการแสดงตรา เครื่องหมายรหัสหรือรายละเอียด โดยถูกต้องตามกฎหมาย
  - (ค) การฉายหรือให้บริการ ได้กระทำผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต
  - (ง) การประกาศหรือการโฆษณาการฉายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ได้กระทำโดยฝ่า ฝืนกฎหมาย

มาตรา 24 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 23 นายทะเบียนเจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรตามที่รัฐมนตรีกำหนดต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 25 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้า พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 26 เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำ หนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา 8 วรรคสาม หรือปรากฏว่าผู้ขออนุญาตขาดคุณสมบัติตามมาตรา 7 นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายซึ่งเทป หรือวัสดุโทรทัศน์ได้

ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา 28 ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ วันที่ทราบคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งให้ทุเลาได้

มาตรา 27 ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจไม่ให้ความเห็นชอบในการตรวจพิจารณาเทปหรือวัสดุ โทรทัศน์ หรือในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้มีการฉายหรือให้บริการเทปหรือวัสดุ โทรทัศน์ ผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อนายทะเบียนได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วัน ทราบคำสั่ง และให้นายทะเบียนพิจารณาสั่งการและแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อรัฐมนตรีได้ตามมาตรา 28 ภายในกำ หัดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งของนายทะเบียน

มาตรา 28 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ตามมาตรา 6 มาตรา 26 และ มาตรา 27 โดยจะวินิจฉัยชี้ขาด ยืน กลับ หรือแก้ไขคำสั่งของนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงาน งานเจ้าหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร และให้แจ้งคำวินิจฉัยให้นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่และผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

มาตรา 29 เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าการฉายหรือการให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ในสถานที่ให้บริการ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ใดมีลักษณะเป็นการบ่อนทำลายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประ ชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งปิดสถานที่ให้บริการ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์นั้นมีกำหนดครั้งละ ไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา 30 รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามการนำหรือสิ่งเข้ามาใน ราชอาณาจักรหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์อันมีลักษณะเป็นการบ่อนทำลายหรือขัดต่อ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ในการประกาศดังกล่าว ให้ระบุชื่อเรื่องและรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับลักษณะของเทปหรือวัสดุ โทรทัศน์ดังกล่าวไว้ในประกาศตามสมควร

ชื่อเรื่องตามประกาศในวรรคหนึ่ง ถือเป็นเพียงส่วนประกอบของการกำหนดลักษณะเทปหรือวัสดุ โทรทัศน์ดังกล่าวเท่านั้น และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อเรื่องไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ก็ให้ถือว่าเทปหรือ วัสดุโทรทัศน์ทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ได้ประกาศห้ามการนำหรือสิ่งเข้ามาในราช อาณาจักรหรือมีไว้ในครอบครองตามที่ได้ประกาศไว้

มาตรา 31 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรม การ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำ หรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็น ยินยอมด้วย

มาตรา 32 ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องรับผิดชอบในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าจะเป็นการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของตัวแทน ลูกจ้างหรือคนงานของผู้ได้รับอนุญาต เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำหรืองดเว้นการกระทำ ของตัวแทน ลูกจ้างหรือคนงานดังกล่าวเป็นการสุจริตวิสัยที่คนจะล่วงรู้หรือควบคุมไว้ โดยคนได้ใช้ความระ มัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา 33 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 19 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 30 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง ปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่ผู้ขออนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 66 หากผู้ขออนุญาตดำเนินการต่อไปหลังจากที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ต้องระวางโทษปรับ เป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 34 ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 ผู้ใด

(1) มีเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ซึ่งมีได้ผ่านการตรวจพิจารณาของเจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือมิได้มีผู้รับรองสำเนา ไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตน

(2) ผ่าฝืนมาตรา 14

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เพื่อประโยชน์ตาม (1) ให้ถือว่าบรรดาเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมีอยู่ในสถานที่ใกล้เคียงกับสถานที่ประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตและมีพฤติการณ์ที่พิสูจน์ให้เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตได้ใช้หรือสามารถใช้เพื่อประกอบกิจการของตน เป็นเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ที่ผู้รับใบอนุญาตมีอยู่ในสถานที่ประกอบกิจการของตน

มาตรา 35 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 6 ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ซึ่งมิได้มีการแสดงตรา เครื่องหมายรหัสและรายละเอียดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 36 ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา 8 วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนดตามมาตรา 16 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 37 เจ้าของหรือผู้จัดการสถานที่ให้บริการเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19 วรรคสอง หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 38 ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 23 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 39 ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 40 ผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายเทปหรือวัสดุโทรทัศน์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเป็นผู้มีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งว่าอนุญาตหรือไม่

มาตรา 41 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานผู้ตรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้มีผลใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

พร้อมด้วย

พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ ฯ

รวบรวมโดย

ร้อยตำรวจโท เสถียร วิชัยลักษณ์

บ. แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์ ฯ เนติบัณฑิตไทย และรัฐศาสตร์มหบัณฑิต

กับ

พันตำรวจเอก สืบวงศ์ วิชัยลักษณ์

วิทยาศาสตร์บัณฑิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

นิติศาสตร์บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิติเวช

หน้าพระบรมหาราชวัง ข้างที่ทำการ ป.ท. หน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

พิมพ์จำหน่าย

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑	๑
หมวด ๑ ลิขสิทธิ์	๕
หมวด ๒ การคุ้มครองลิขสิทธิ์	๖
หมวด ๓ อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์	๗
หมวด ๔ การละเมิดลิขสิทธิ์	๕
หมวด ๕ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์	๑๑
หมวด ๖ ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ	๑๔
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	๑๔
บทเฉพาะกาล	๑๖
พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๖	๑๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมพุทธศักราช ๒๔๗๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๒

“ผู้สร้างสรรค์” หมายความว่า ผู้ทำหรือก่อให้เกิดงาน โดยความคิดริเริ่มของตนเอง

“งาน” หมายความว่า งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแพร่เสียง แพร่ภาพ หรืองานอื่นใด อันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลป์

“ลิขสิทธิ์” หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

“วรรณกรรม” หมายความว่า งานนิพนธ์ที่ทำขึ้นทุกชนิด ไม่ว่าจะแสดงออกมาโดยวิธีหรือในรูปอย่างไร เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ สิ่งบันทึกเสียง และหรือภาพอื่นๆ

“นาฏกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่า หรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว และหมายความรวมถึงการแสดงโดยวิธีใดด้วย

“ศิลปกรรม” หมายความว่า งานอันมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) งานจิตรกรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่ประกอบด้วยเส้น แสง สี หรือสิ่งอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ลงบนวัสดุอย่างเดี่ยวหรือหลายอย่าง

(๒) งานประติมากรรม ได้แก่งานสร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับปริมาตรที่สัมผัสและจับต้องได้

(๓) งานภาพพิมพ์ ได้แก่งานสร้างสรรค์ภาพด้วยกรรมวิธีทางการพิมพ์ และหมายความรวมถึงแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์ด้วย

(๔) งานสถาปัตยกรรม ได้แก่งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง

๓

(๕) งานภาพถ่าย ได้แก่ งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากการใช้เครื่องมือบันทึกภาพโดยให้แสงผ่านเลนซ์ไปยังฟิล์มหรือกระดาษ และล้างด้วยน้ำยาซึ่งมีสูตรเฉพาะหรือด้วยกรรมวิธีใด ๆ อันทำให้เกิดภาพขึ้นหรือการบันทึกภาพโดยเครื่องมือหรือวิธีการอย่างอื่น

(๖) งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้าง ภาพร่าง หรืองานสร้างสรรค์รูปทรงสามมิติอันเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ หรือวิทยาศาสตร์

(๗) งานศิลปประยุกต์ ได้แก่ งานที่นำเอางานตาม (๑) ถึง (๖) อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากการชื่นชมในคุณค่าของตัวงานดังกล่าวมานั้น เช่น นำไปใช้สอย นำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้ หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียุคค่าทางศิลปหรือไม่ และให้รวมทั้งภาพถ่ายและแผนผังของงานดังกล่าวด้วย

“ดนตรีกรรม” หมายความว่า งานเกี่ยวกับเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อบรรเลงหรือขับร้องไม่ว่าจะมีคำร้องและหรือทำนอง และหมายความรวมถึงหนังสือเพลงโน้ตเพลง หรือแผนภูมิเพลงที่ได้แยกและเรียบเรียงเสียงประสานแล้ว

“โสตทัศนวัสดุ” หมายความว่า สิ่งบันทึกเสียง แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งบันทึกเสียง และหรือภาพไว้ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีก ทั้งนี้ ไม่ว่าจะต้องใช้เครื่องมืออื่นช่วยด้วยหรือไม่

“ภาพยนตร์” หมายความว่า โสตทัศนวัสดุอันประกอบด้วยลำดับของภาพไม่ว่าจะมีเสียงประกอบด้วยหรือไม่ โดยบันทึกลงในวัสดุไม่ว่าจะมีลักษณะอย่างไร เพื่อให้สามารถใช้วัสดุนั้น

(๑) นำออกมาขายได้อย่างภาพยนตร์ หรือ

(๒) สำหรับบันทึกลงในวัสดุอื่นเพื่อนำออกมาขายได้อย่างภาพยนตร์

“งานแพร่เสียงแพร่ภาพ” หมายความว่า งานที่นำออกสู่สาธารณชนโดยการแพร่เสียงทางวิทยุกระจายเสียง การแพร่เสียงและหรือภาพทางวิทยุโทรทัศน์ หรือโดยวิธีอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน

“ทำซ้ำ” หมายความว่า รวมถึง คัดลอกไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา หรือจากการโฆษณาในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ดัดแปลง” หมายความว่า ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมหรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรณกรรม หมายความว่า รวมถึง แปลวรรณกรรม เปลี่ยนรูปวรรณกรรม หรือรวบรวมวรรณกรรมโดยคัดเลือกและจัดลำดับใหม่

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับนาฏกรรม หมายความว่า รวมถึง เปลี่ยนงานที่มีใช้นาฏกรรมให้เป็นนาฏกรรม หรือเปลี่ยนนาฏกรรมให้เป็นงานที่มีใช้นาฏกรรม ทั้งนี้ไม่ว่าในภาษาเดิมหรือต่างภาษากัน

(๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปกรรม หมายความว่า รวมถึง เปลี่ยนงานที่เป็นรูปสองมิติหรือสามมิติ ให้เป็นรูปสามมิติหรือสองมิติ หรือทำหุ่นจำลองจากงานต้นฉบับ

(๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับดนตรีกรรม หมายความว่า รวมถึง จัดลำดับ เรียบเรียงเสียงประสานหรือเปลี่ยนคำร้องหรือทำนองใหม่

“โฆษณา” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่ายหรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ลิขสิทธิ์

มาตรา ๖ ให้ผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณางาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้สัญชาติไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักรตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณาแล้ว การโฆษณานั้นในครั้งแรกได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักร หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่โฆษณานครั้งแรก

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้สัญชาติไทย ถ้าผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคลนิติบุคคลนั้นต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

การโฆษณาตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) หมายความว่า การนำสำเนาจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่ทำงานโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่หมายความรวมถึงการแสดงหรือทำให้ปรากฏขงนาฏกรรม ดนตรีกรรมหรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการแสดงปาฐกถา ชิงวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดง และการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม

มาตรา ๗ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ลิขสิทธิ์ในงานนั้นเป็นของผู้สร้างสรรค์ แต่นายจ้างมีสิทธิในงานนั้นออกโฆษณาได้ตามที่เป็นวัตถุประสงค์แห่งการจ้างแรงงานนั้น

๖

มาตรา ๘ งานที่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานนั้น เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มาดัดแปลงโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้ดัดแปลงนั้นมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง

มาตรา ๑๐ งานใดมีลักษณะเป็นการนำเอางานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มารวบรวมหรือประกอบเข้ากันโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ให้ผู้ที่ได้รวบรวมหรือประกอบเข้ากันนั้นมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกนำมารวบรวมหรือประกอบเข้ากัน

มาตรา ๑๑ ให้นำมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นย่อมมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมของตน เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒

การคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ เจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) นำออกโฆษณา

๗

(๓) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

(๔) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) หรือ (๒) โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา ๑๓ (๔) ถ้ามิได้ตกลงเป็นหนังสือกำหนดเงื่อนไขอย่างใดโดยเฉพาะ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นโดยไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิอื่นอีก

มาตรา ๑๕ ลิขสิทธิ์นั้นย่อมโอนให้แก่กันได้

การโอนลิขสิทธิ์ให้แก่บุคคลอื่น เจ้าของลิขสิทธิ์จะโอนให้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนและจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ก็ได้

การโอนลิขสิทธิ์โดยทางอื่นนอกจากทางมรดก ต้องทำเป็นหนังสือ

ในกรณีที่ได้มีการโอนลิขสิทธิ์ไปแล้วตามวรรคสอง ผู้สร้างสรรค์ยังมีสิทธิโดยเฉพาะที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนบิดเบือน ตัดทอน ตัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์

หมวด ๓

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มียุติตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์ร่วม ลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าวให้มียุติตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วมและมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายถึงแก่ความตาย

๘

ถ้าผู้สร้างสรรค์หรือผู้สร้างสรรค์ร่วมทุกคนถึงแก่ความตายก่อนที่ได้มีการ
โฆษณางานนั้นให้ลิขสิทธิ์ดังกล่าวมีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณา

ในกรณีที่ผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่
ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดัง-
กล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๑๗ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดย
ผู้สร้างสรรค์ใช้นามแฝง หรือไม่ปรากฏชื่อผู้สร้างสรรค์ ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลา
ห้าสิบนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะ
เวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

ในกรณีที่รู้ตัวผู้สร้างสรรค์ ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรืองาน
แพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้า
ได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้า-
สิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๑๙ ลิขสิทธิ์ในงานศิลปะประยุกต์ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่
ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว
ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๐ ลิขสิทธิ์ในงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือ
ในความควบคุมตามมาตรา ๑๒ ให้มีอยู่เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้สร้างสรรค์งาน
นั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอยู่
เป็นเวลาห้าสิบนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๑ การโฆษณางานตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา
๑๙ หรือมาตรา ๒๐ อันเป็นการเริ่มนับอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หมายความว่า
การนำงานออกโฆษณาด้วยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

๕

มาตรา ๒๒ เมื่ออายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ครบกำหนดในปีใด ถ้าวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน หรือในกรณีที่ไม้อาจทราบวันครบกำหนดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ที่แน่นอน ให้ลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น

มาตรา ๒๓ การนำงานใด ๆ อันมีลิขสิทธิ์ออกโฆษณาภายหลังจากที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลง ไม่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์ในงานนั้น ๆ ขึ้นใหม่

หมวด ๔

การละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๔ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำ หรือดัดแปลง
- (๒) นำออกโฆษณาโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๒๕ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่โสดทัศน์วัสดุ หรือภาพยนตร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วนตัวที่เป็นเสียงและหรือภาพให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) ทำซ้ำ หรือดัดแปลง
- (๒) นำออกโฆษณาโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๒๖ การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้แก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพ อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) การจัดทำภาพยนตร์ โสดทัศน์วัสดุ หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (๒) แพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

๑๐

(๓) จัดให้ประชาชนฟังและหรือชมงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยเรียกเก็บเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นในทางการค้า

มาตรา ๒๗ ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่งานนั้นดังต่อไปนี้

(๑) ขาย ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือเสนอขาย เสนอให้เช่า หรือเสนอให้เช่าซื้อ

(๒) นำออกโฆษณา

(๓) แจกจ่ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์

(๔) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการใด ๆ นอกจากเพื่อใช้เป็นการส่วนตัว ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

มาตรา ๒๘ ในคดีละเมิดลิขสิทธิ์ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานดังกล่าว เว้นแต่จำเลยจะโต้แย้งว่าไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือโต้แย้งสิทธิของโจทก์

งานใดมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลใดที่อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์แสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลชงเป็นเจ้าของชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อนั้นเป็นผู้สร้างสรรค์

งานใดไม่มีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ หรือมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อแสดงไว้ แต่มิได้อ้างว่าเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ และมีชื่อหรือสิ่งที่ใช้แทนชื่อของบุคคลอื่นซึ่งอ้างว่าเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณาแสดงไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลชงเป็น ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์เมื่อพ้นกำหนดสามนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๕

ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๐ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากมีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัยหรือศึกษา
- (๒) ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลในครอบครัวหรือญาติมิตร
- (๓) ดิจิทัล วิจัย หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๔) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- (๕) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หรือในการรายงานผลการพิจารณาดังกล่าว
- (๖) ทำซ้ำ ดัดแปลง นำออกแสดง หรือทำให้ปรากฏโดยผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการสอนของตน
- (๗) คัดลอก ทำสำเนา ดัดแปลงบางส่วนของงาน หรือตัดทอนหรือทำบทสรุปโดยผู้สอนหรือสถาบันศึกษา ตามความเหมาะสมและตามจำนวนที่จำเป็นเพื่อแจกจ่ายหรือจำหน่ายแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนหรือในสถาบันศึกษา แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นการจัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไร และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินความสมควร โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่สังคมในการให้ประโยชน์แก่เจ้าของลิขสิทธิ์กับความจำเป็นทางการศึกษาของประชาชนด้วย
- (๘) นำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

๑๒

มาตรา ๓๑ การกล่าว คัด ลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควร จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ในงานนั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๓๒ สิ่งต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ข่าวประจำวัน และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นเพียงข่าวสาร อันมิใช่งานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลป์

(๒) รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย

(๓) ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำชี้แจง และหนังสือโต้ตอบ ของกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น

(๔) คำพิพากษา คำสั่ง คำวินิจฉัย และรายงานของทางราชการ

(๕) คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่าง ๆ ตาม (๑) ถึง (๔) ที่กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่นจัดทำขึ้น

มาตรา ๓๓ การทำซ้ำโดยบรรณารักษ์ของห้องสมุด ช่างงานอันมีลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หากการทำซ้ำนั้นมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในห้องสมุดหรือให้แก่ห้องสมุดอื่น

(๒) การทำซ้ำงานบางตอนตามสมควรให้แก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยหรือการศึกษา

จำนวนที่ทำซ้ำตาม (๑) และ (๒) ต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย

มาตรา ๓๔ การนำไฮโดททัศน์วัสดุ หรือภาพยนตร์ ออกโฆษณาตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้นหรือดำเนินการเพื่อหากำไรเนื่องจากการจัดให้มีการโฆษณานั้น มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีดังต่อไปนี้

๑๓

(๑) การนำออกให้ฟังหรือชมเพื่อความบันเทิง สำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม สถานที่พักผ่อน สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่ขนส่งหรือยานพาหนะ

(๒) การนำออกให้ฟังหรือชมเพื่อความบันเทิง โดยสมาคม มูลนิธิ หรือองค์การอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล การศึกษา การศาสนา หรือการสังคมสงเคราะห์

มาตรา ๓๕ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใด ๆ ทำนองเดียวกันนี้ ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ นอกจากงานสถาปัตยกรรม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๖ การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใดมิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานสถาปัตยกรรมนั้น

มาตรา ๓๗ การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใดรวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วย การที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวกันได้ทำศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลัง ในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม หรือใช้แบบพิมพ์ภาพร่าง แผนผัง แบบจำลอง หรือข้อมูลที่ได้จากการศึกษาที่ใช้ในการทำศิลปกรรมเดิม ถ้าปรากฏว่าผู้สร้างสรรค์มิได้ทำซ้ำหรือลอกแบบในส่วนอันเป็นสาระสำคัญของศิลปกรรมเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมนั้น

๑๔

มาตรา ๓๙ อาคารใดเป็นงานสถาปัตยกรรมอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ การบูรณะอาคารนั้นในรูปแบบเดิม มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในภาพยนตร์ใดสิ้นสุดลงแล้ว มิให้ถือว่าการนำภาพยนตร์นั้นออกโฆษณาเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ในวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุหรืองานที่ใช้จัดทำภาพยนตร์นั้น

มาตรา ๔๑ การทำซ้ำให้แก่บุคคลใด ๆ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

หมวด ๖

ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๒ งานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย และกฎหมายของประเทศนั้นได้ให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกันแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของภาคีอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาดังกล่าว หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

๑๕

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและ
ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษ
ปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้อง
ระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือนและ
ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ
พ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้วาง
โทษทวีคูณ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือ
ว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือ
ยินยอมด้วย

มาตรา ๔๗ บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการ
ละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิด
ตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ใน
การกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๔๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๔๙ ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์
เป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์
ที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกินจำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของ
ลิขสิทธิ์ได้รับแล้วนั้น

๑๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม และศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ แต่เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

(๙๕ รั.จ. ๒๒ ตอนที่ ๑๔๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๑)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์จึงล้าสมัยและไม่ให้ความคุ้มครองได้กว้างขวางเพียงพอ นอกจากนั้น อัตราโทษที่กำหนดไว้เดิมก็ต่ำมากทำให้มีการละเมิดกฎหมายอยู่เสมอสมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๑๗

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม ทำ ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๘๖ ซึ่งได้แก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๐๘ และสำเร็จบริบูรณ์ด้วยโปรโตคอลเพิ่มเติม ลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๑๔

“ประเทศที่เกิดแห่งงาน” หมายความว่า

(๑) ประเทศที่ผู้สร้างสรรค์มีสัญชาติหรือเป็นคนในบังคับ หรือมีถิ่นที่อยู่ ณ ประเทศนั้น ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น ถ้างานนั้นเป็นงานที่ยังไม่ได้โฆษณา

๑๘

(๒) ประเทศที่ได้โฆษณางานนั้นเป็นครั้งแรก ถ้างานนั้นเป็นงานที่ได้โฆษณาแล้ว

(๓) ประเทศที่กฎหมายบัญญัติอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ไว้สั้นที่สุด ถ้างานนั้นเป็นงานที่ได้โฆษณาพร้อมกันในหลายประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา หรือ

(๔) ประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา ถ้างานนั้นเป็นงานที่ได้โฆษณาพร้อมกันในประเทศที่ได้เป็นภาคแห่งอนุสัญญาและในประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา

มาตรา ๔ งานอันมีลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่งานนั้นยังไม่ได้โฆษณา ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติหรือเป็นคนในบังคับของประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

ในกรณีที่ได้โฆษณาแล้ว การโฆษณาต้องกระทำเป็นครั้งแรกในประเทศที่เป็นภาคแห่งอนุสัญญา

(๒) งานนั้นจะต้องเป็นงานที่เป็นไปตามเงื่อนไข และวิธีการซึ่งกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ของประเทศที่เกิดแห่งงานนั้นกำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๕ ลิขสิทธิ์ในงานตามมาตรา ๔ ให้มีอายุแห่งการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศที่เกิดแห่งงานนั้นกำหนดไว้ แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินกว่าอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

ในกรณีที่เป็นวรรณกรรมหรือนาฏกรรม ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย และโฆษณาคำแปลนั้นในราชอาณาจักรภายในสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการโฆษณาวรรณกรรมหรือนาฏกรรมดังกล่าวเป็นครั้งแรก ให้ถือว่าสิทธิที่จะห้ามมิให้ทำซ้ำหรือดัดแปลง หรือโฆษณาซึ่งคำแปลในราชอาณาจักรเป็นอันสิ้นสุดลง

๑๕

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิลกสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(๑๐๐ ร.จ. ๑๐ ตอนที่ ๑๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมายของประเทศไทยที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย และกฎหมายของประเทศไทยนั้นได้ให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกันแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของภาคีอื่น ๆ แห่งอนุสัญญาดังกล่าว หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วย ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาและโดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม ทำ ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. ๑๘๘๖ ซึ่งได้แก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๐๘ และสำเร็จบริบูรณ์ด้วยโปรโตคอลเพิ่มเติม ลงนาม ณ กรุงเบอร์ลิน เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๑๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นต้นมา สมควรกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศเพื่อให้การเป็นไปตามมาตรา ๔๒ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พิมพ์ที่โรงพิมพ์นิติเวช ข้างท่าเสา ป.ท. หน้าพระลาน

หน้าประตูพิเศษไชยศรี กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๒๒๓๗๔๒

เอิบทิพย์ วิชัยลักษณ์ เจ้าของ ผู้จัดการ และผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๒๗

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวิทอง ตั้ะทกุลนินาท
วุฒิการศึกษา	พาณิชย์ศาสตร์ สาขาวิชาการตลาด
สถานศึกษา	คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สำเร็จปีการศึกษา	พ.ศ. 2522
สถานที่ทำงาน	บริษัท 3 เอ็ม ประเทศไทย จำกัด
ตำแหน่งงาน	ผู้ประสานงานการตลาด ตลาดราชการและโครงการพิเศษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย